

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrsti po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

„Triglav — Bismarck.“

Pikantna sestava teh dveh imen, napotila nas je, da smo si iz Berolina naročili pod tem naslovom naznanjeno knjižico. Dobivši jo v roke, videli smo takoj, da nema tako vsebine, kakeršno smo pričakovali, da ima pa vendar nekoliko snovi, ki ni brez vse zanimivosti.

Spisana je povodom Bismarckove petindvajsetletnice. „Zum 23. September 1887. Triglav — Bismarck. Eine Sage im vierten Jahrtausend.“ Dejanje v njej pa je nastopno: Veselih pivcev krog praznuje Bismarckovo petindvajsetletnico. Po vrsti proslavljajo ga kot dijaka, ki je na menzurah jako krepko mahal, hvalisajo znane „Bismarckbriefe“, razne čine njegovega poguma in državniške spretnosti, njegove napore, kako rešiti socijalno vprašanje, kujejo ga v zvezde, ker si je v vseh položajih življenja ohranil „das Gefühl der Würstigkeit.“

Po drugi napitnici, devetdesetletnemu cesarju na čast, oglasi se nov govornik „s proroškim žarom v očesu“ ter ubere drugo struno. Vse je na svetu minljivo, pravi ta nemški prorok, Cezarja država je propala, Karol Veliki umaknil se je s pozorišča, vse se spreminja in kdo ve, ne bode li „von den Hunnenhorden — aus dem Osten oder Norden — Deutschland einst geknechtet wird.“ Tedaj prišli bodo časi, ko bode nemščina, kakor sedaj grščina, mrtev jezik, poznat samo jezikoslovcem. Takrat bode s katedre morda učenjak učil, da Bismarcka nikoli bilo ni, da je to le izmišljena oseba, kakor Homer ali pa Nibelungi.

Kot simbol so si ga izmislili, odličili z vsemi lastnostmi, da je bil podoben staremu „Triglavu“, „den der gemischte Wenden — Slaven Stamm verehrt. Kakor je „Triglav“ imel trojno žezlo, tako je Trinitéta spojena tudi v Bismarcku. Troje las ima na temenu, kot tretji bil je porojen, troje imel je otrok, trikrat bil je v deželnem zboru, zmagal v treh vojnah in sklenil trocarsko zvezo.

Tako in jednako učila se bode bajka o železnem kancelarju v četrtem tisočletju, ko že o Nemcih ne bode več niti sluha niti duha. Tako prorokuje Nemeč sam, kljubu vsemu šovinizmu in skrajnemu bizantizmu, ki obdaje nemške države krmilarja.

Od kod tako tožna slutev, od kod te elegične misli? moramo se vprašati nehotoma. Odgovoril nam je deloma že žarnooki prorok sam. Ne le, da svoje nemške vesti ne čuti čiste, vidi tudi, da delo Bismarckovo še ni dovršeno, kajti treba še „hoch und nieder zu versöhnen“, posebno pa treba še — svobode. A baš svoboda je tista čarobna blaginja, ki se ne strinja z Bismarckom odurnimi načeli. Kdor je na svoj prapor zapisal srednjeveških roparskih vitezov gaslo „Macht geht vor Recht“, ne bode nikdar svobodi dal zavetja in narod, ki si je s takimi sredstvi stekel svojo jednoto, mora pač z bojznijo gledati v temno bodočnost.

Res, železni kancelar ovil si je okolu svojih treh las veliko državniške in vojne slave, a ta slava nikakor ne dosega slave Washingtonove, kajti Bismarck svobode ni poslal, bil je in ostane samosilnik. Kruta sila in militarizem v doslej nečuvni meri gospodujeta v Nemčiji, zatiranje inih narodnostij po-

stalo je državno načelo, ki se neusmiljeno izvaja z uprav nemško brezozirnostjo in odurnostjo in čitajoč, da je n. pr. s kraljevim kabinetnim ukazom počeni s 1. dnem oktobra brezpogojno odpravljen pouk poljskega jezika v vseh ljudskih šolah na Poznanskem, da Slovani v blaženi Nemčiji neso več varni svojega imetka, ob Vozezah pa mirni Francozi svojega življenja ne, se nam pač usiljuje prepričanje: da poslopje takim načinom, tako krutim ravnanjem skrpano, ne more in ne sme biti stalno. Vsaka krivica maščuje se prej ali slej, kajti „svaka sila do vremena.“

In tak čas bode v istini napočil in prej nego si je mislil „govornik s proroškim žarom v očesu“ utegnejo se uresničiti njegove kot šala, kot dovtip pri kaplji vina izrečene besede. In ne bode ga naroda, ki bi tako maščevanje obžaloval, vsak poreče: To je pravica osode!

Gimnazija v Kočevji.

(Od našega dolenjskega dopisnika državnim poslancem v dovoljno informacijo, ministru Gauču pa za kratek čas.)

Na svojem potovanju prišel sem tudi v Belokrajino in mej Kočevce. Tu poizvedel sem zares čudne stvari o gimnaziji Kočevski. Dobro bi bilo, ko bi se kdo naših državnih poslancev malo brigal o stanju in o razmerah spodnje gimnazije Kočevske. Jaz sem na mnogih krajih in od verodostojnih krogov čul: Blizu in okolu Kočevskega mesta ustanovljale so se in se še ustanovljajo trirazrednice v ta namen, da oddajajo potem svoje gojence v prvo latinsko šolo. Po Kočevskih vaseh se kar love dečki za gimnazijo v mestu, daje se jim obleka, plačuje se za nje hrana, daje se jim vse, karkoli potrebujejo, iz denarnega zavoda brezplačno, celo učnina se za dijake plačuje, ako ima kateri dvojko ter mora ponavljati razred, da le gimnazija životari (!).

Kako je z znanjem in z dijakov vednostjo, tega ne vem, čul sem pa, da Novomeške gimnazije dijaki, prišedši na gimnazijo v Kočevji z dvojko, v kratkem času prekosé Kočevske vrstnike svoje in da so koncem leta, če ne najboljši, vsaj mej prvimi. Iz tega se lahko sklepa, kako popustljivo, kako tolerantno se postopa.

LISTEK.

Sopernikā.

Obraz s Slovaškega. — Češki spisala Gabrijela Preissovā.) (Dalje.)

„Od česa imam pač vedno ta lišaj na obrazu?!“ zagrmel je jezno obračaje zdaj jedno zdaj na drugo stran k zrcalu.

„To ni lišaj,“ odgovorila je mati njegovo kretanje opazujoč; „najbrže si šel z mokrim obrazom ven. Umij se nekolikrat s pinjenim mlekom in preide ti.“

„Molči!“ zagrmel je gospodar od okna. „Je-li mar dekletce, da si bo pripravljala obraz za ogled?“

Sin se nasmejal, najbolje s tem namenom, da bi videl svoje drobne, bele zobe. To bil je njegov najlepši kras — sicer se mu nič ni tako podajalo, niti lasje prilegali se mu niso tako prosto, tako lepo kakor Liborju. „Po kom je pač ta Libor tako lep?“ zazdelo se mu je v zavisti. „Njegov otec je tak, kakor naš — obema še ne sive lasje. Naša mati pa je postavnejša od Veroncovke, ona je suha, kakor trska . . .“

Mej tem prehodil je gospodar dvakrat sobo in naglo obstal pred mladeničem.

„Ti“ — šepetal je z zvitim svitom v očesih — „da bodeš kmalu pri kakem konci z Jenūfo . . .“

„Saj se začel nisem,“ odgovoril je Tonek na glas ter se otesel mrzkosti radi prijetnega čuvstva, da imata roditelja z njim iste namere. Snel je še s kljuge klobuk s kitico okrašen, rekel roditeljema „z Bogom“ in tako hitro zaprl vrata, da so močno zaropotala.

Pred hišo si je zapalil smodko, pogledal še jedenkrat skrbno svoje nove čizme ter polagoma in krepko odšel. Idoč mimo Veroncovih preletel je z očmi štiri sprednja okna. Liborja ni opazil, a niti na misel mu ni prišlo, da bi se za njega — za tepca — brigal. Jezi se, da ga Jenūfa ne mara — kaj more on, Tonek, za to? K Louckim ga danes gotovo ne bo; saj ga je Jenūfa le zato povabila, ker se je usiljeval . . .

Otčeva opomnja utrdila je mladeničeve nadeje in namere. In kako je bil današnjidan lep, kljubu Liborjevemu prorokovanju . . .

Dospevši na dvor Louckih pogledal je najprej v sobino okno, potem pa je stopil boječe v senco v vežo.

Čez trenotek prišla je Loucka in pozdravil jo je s ponižnim spoštovanjem.

„Dobro došel!“ odgovorila je prijazno gospodinja in uganišči, da ni prišel k starima dostavila je takoj: „Jenūfa utaknila se je s šivanjem nekam na vrt.“

„Mislim sem, da so že vsi tu —“ vprašal se je mladeneč v zadregi; „piti imajo še dekleta, Laca in Libor . . .“

„Doslej še nikogar ni,“ reče mati; „menim da je v sobi odbila še-le tri četrti na dve . . .“

„Torej grem na vrt, le tako . . .“

„Saj te ne bo izpodila! . . .“

Tonek je poslednje besede jedva izpravil iz sebe, dasi se je v duhu veselil, da bo mogel govoriti z Jenūfo brez prič. Najraje bi bil letel čez dvorišče in preskočil plot, a materi se ni smel pokazati neumnega. Zato korakal je počasi, pri stružici je pazil, da ne bi pohodil okolu tekajoča piščeta, pri vratih pa se je ozrl, je-li gleda Loucka za njim. Ne. S tresočo roko potegnil je usnjeni trak pri vratih in stopil na vrt.

Vrt bil je velik in neraven, a Tonek opazil je Jenūfo takoj. Sedela je na klopici pod jablano ter šivala moder, platnen predpasnik. Mladenič

V višjo gimnazijo ne ustopi noben Kočevc. Ako se pa kdo iz Kočevske gimnazije zgledi na višjo gimnazijo v Rudolfovem, je to gotovo Ribničan ali pa sin kakega Auerspergovca uradnika. Kočevci na gimnaziji Kočevski izšolani, se obračajo potem drugam, ustopajo v umetniške ali pa v trgovske učilnice. Kočevci nima niti talenta, niti veselja za višje šole; trgovci so, kramarji, krošnjari s „hoch und nieder“, zato imajo nadarjenost, ki se podeduje od očeta na sina in dalje se na poznejši rod. Ded, oče, sin, vsi so krošnjari, vsi igrajo in prodajajo pomaranče, bodi li srečno, ali — kar je redkokrat — nesrečno. — Na gimnaziji v Kočevju se učimo „wie die Schülerzahl gemacht wird.“

Pri tej priliki pa se smemo vprašati, kdaj pa se je Kočevcem ustanovila njih gimnazija? Štejemo li 16 let, vidimo, da se je otvorila proti volji Kočevcev samih za ministerstva Hohenwartovega, za ministerstva, Slovanom baje toli prijaznega. Prišla so potem druga ministerstva, ko se nam Slovencem ni dobro godilo, sedaj pa imamo zopet ministerstvo, katero se obrekuje, da je nam prijazno, katero pa je „zur Schonung des Staatsschatzes“ odpravilo gimnazijo v Kranji, kjer morajo sedaj imovitih roditelje sinovi pohajati v zasobni prvi razred, da jim je sploh pot pristopen v srednje šole.

Naredbo svojo opravičuje minister pl. Gauč s tem, da treba zaježiti rastoči duševni proletarijat. Pri tej frazi spominjamo se toli oboževanega in v zvezde kovanega cesarja Josipa II. Tudi on je navidezno postopal radikalno, v istini pa ne. Odpravil je uboge, siromašne samostane v Velesovem, v Zatičini, Kostanjevici, v Ljubljani in drugod, a bogatih samostanov okoli Dunaja, kakor so Heiligenkreuz, Melk, Klosterneuburg, Korneuburg, Göttweich itd. ni se niti dotaknil, češ, vsaj tu doma hočem imeti mir. Njegov liberalizem tudi ni bil vreden „počenege groša“. In ravno tako je z Gaučem. Na potu so mu bile samo češke in slovenske gimnazije, za srednje šole na Dolenjem Avstrijskem, kjer raste proletarijat in socializem, kakor gobe po dežji, kjer je pri sodiščih na Dunaji, v Dunajskem Novem mestu in v Korneuburgu že par let izimno stanje, pa ni imel prav nič paznega očesa, pustil jih je popolnem pri miru. Ondu naj se svobodno širi duševni in drugi proletarijat, v Kočevju pa naj se še dalje vzgajajo krošnjari, ki igrajo na „hoch und nieder!“

Znano je sicer, da je Dunaj Avstrije želodec, a baš zaradi tega morali bi dotični krogi spominjati se Menenija Agripe, krasne prisposode, da želodcu služijo vsi udje človeškega telesa enakomerno, da torej treba ozirati se na vse jednako, da treba vse jednako gojiti.

Ne bodem dalje razpravljati o prerani smrti gimnazije v Kranji, to pa po pravici trdim, da bi bila žalna ta osoda davno prej morala zadeti gimnazijo „am Rinzeffluss“, nego pa gimnazijo v Kranji, katere smrtna obsodba je vzbudila veliko nevoljo ne samo v Kranji temveč po vsem Gorenjskem in po vsem Slovenskem, kajti vsak narodnjak si v duhu misli: Torej tak je odgovor na slovenskih poslancev spomenico, take so slovenske paralelke!

stekel je z grička kakor veter in z žarnim nasmehom pozdravil:

„Dober dan!“

Devojka obsedela je mirno. „Dobro došel ali si sam?“ rekla je ponavljaje njegov nasme. Tonek zdel se jej je danes lepši nego sicer, uprav prazničen.

„No, doslej sam,“ reče mladenič, izkaje pripravno mesto, kamor bi šel. Našel je je blizu Jenüfe ter pričel se pogovarjati:

„Kaj delaš tu?“

„Saj vidiš — predpasnik.“

„Pa je greh v nedeljo šivati.“

„O ni, samo dopoludne dokler se bere sveta maša. Saj itak v delavnik ne pridem do šivanja. Dekleta mi očitajo: sama jedinica si, — zato pa se mučim za sebe in za sestre, katerih nimam.“

„Ko bi smel, gotovo bi ti v vsem pomagal!“ izpregovoril je Tonek s prijaznim glasom ter vzela v roko skrinjico z različno pavolo in svilo. „Ali s tem vežeš one lepe cvetice?“ vprašal je.

„To so grozdici, gobčki in zobci“, razkladala je devojka. Ampak, Tonek, vezti bi vendar nikdar ne mogel.“

Oh, storil bi za-te vse . . .“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. septembra.

Nemški listi mislijo, da se bodo Čehi polagoma sprijaznili z naredbami **naučnega ministerstva** proti srednjim šolam, ko bodo videli, da je vsa vlada solidarna z naučnim ministrom in se torej nič opraviti ne da. „Politik“ pa misli, da se ta stvar ne bode kar tako pozabila, ampak bode Taaffe moral odpustiti Gauča, ali bode pa pala vsa vlada.

Pri Opavi so v nedeljo **šlezijski** Čehi pridili velik tabor, katerega se je udeležilo nad 5000 ljudi. Več gubernikov se je pritoževalo, da se vlada premalo ozira na češki živelj v Šleziji. Vsprejela se je z naidušenjem resolucija, v kateri se zahteva ravnopravnost v šoli in uradu, poddržavljenje češke privatne gimnazije v Opavi, nadalje, da se osnujejo potrebne češke kmetijske in obrtne šole in češke paralelke na Opavskem učiteljski. V ljudskih šolah, naglašajo resolucijo, naj bi se pa poučevala nemščina le v višjih razredih in tako, da bi se ne kratil pouk v družih predmetih.

Gališki deželni zbor snide se dne 13. decembra. Tudi drugi deželni zbori snidejo se v decembru. Zasedanje gališkega deželnega zbora bode trajalo pet tednov.

Vnanje države.

Zastopniki velevlastij oficijalno ne občujejo z **bolgarskim** knezom. To pa nema takega pomena, kakor bi si kdo mislil, temveč je le sama formalnost. Anglija, Italija in Avstrija vzlic temu podpirajo Koburžana. Njihovi zastopniki se pa s knezom v privatnih avdijencah vse potrebno dogovoré. Brez pomoči vlastij bi že bil moral nemški princ ostaviti Bolgarijo. Te dni je bil angleški zastopnik pri knezu v avdijenciji, in se je z njim jako dolgo pogovarjal. — Znani bolgarski opozijonalec Slavejkov pisal je knezu Ferdinandu pismo, da se z bolgarskim narodom še nikdar ni tako grdo ravnalo, kakor sedaj, četudi so Bolgari že mnogo hudega doživeli. Bolgarski narod se je nadejal, da dobi legitimnega kneza, katerega prihod bode pomiril deželo. Sedaj se pa vidi, da se je narod varal. Slavejkov spominja kneza, da je v Trnovem prisegel, da hoče deželo vladati po ustavi. Sedaj pa vlada svojevoljno postopa in narod zatira. Svojo voljo hoče usiliti z različnimi nezakonitimi sredstvi. Na ta način se novi vladar ne bode priljubil v deželi in prestol se ne bode utrdil. Če se je odpravilo obsedno stanje, se je pa upeljala cenzura za časopise. Dolgo ne bode moglo vladati z lažmi, svojevoljnostjo in silo.

Srbski radikali se nadejajo, da bodo dobili večino pri prihodnjih volitvah za skupščino. Najbrž bode voljenih blizu jednako število pristašev obeh strank. Večino bodo najbrž v skupščini odločevali člani, katere bode imenoval kralj. Naprednjaki še dosedaj v nobenem volilnem okraju neso postavili svojega kandidata.

Velike vojaške vaje pri Sebastopolji so pokazale, da sta **ruska** vojska in mornarica dovolj izurjeni, da bosta odbili vsak napad od morske strani. Da so se vaje vršile baš ob Črnem morji, ni brez vsega pomena. Rusi so preverjeni, da bodo naprej morali braniti svoje črnomorsko obrežje. To se bi zgodilo, ko bi zaradi Bolgarije prišlo do vojne. Ruska vlada se nikakor neče odreči svojem uplivu v Bolgariji. Če se drugače ne bodo zanje stvari na Balkanu ugodno obrnile, bode pa začela boj. Turčije pa ne bode še dolgo čakala za odškodnino, temveč bodo njene čete zasele turški del Armenije in Malo Azijo, ako Turki ne bodo poravnali zapalih obrokov.

Nekateri iz **Francije** iztirani principi hočejo si nakupiti posestev v Rusiji in ustopiti v rusko

vojsko. Morda se nadejajo na ta način pridobiti Rusijo zase, da bi jim pri priložnosti pomagala na prestol. Mogoče je pa tudi, da bodo skušali potem prodati svoja posestva na Francoskem, katere bi morda tako kedaj utegnili zgubiti. Večkrat so že radikali v zbornici predlagali, da bi se princem konfiskovala posestva, a dosedaj se za tak predlog ni mogla dobiti večina. Kdo ve, če se stvari v bodoče za radikale ugodnejše ne zasučejo in dobé kedaj za svoje predloge večine v zbornici. Na Francoskem se tako stvari pogostem preminjajo. Nase-ljenje francoskih princv v Rusiji bi pa nikakor ne utrdilo rusko-francoskega prijateljstva, kajti republikanci bi potem nič ne zaupali ruskej politiki. Sicer je pa ta vest iz poljskega, torej motnega vira.

Nemci hočejo na vsak način zatreti poljsko narodnost v Prusiji. S kraljevim ukazom se je sedaj odredilo, da se poljščina niti kot predmet ne bode več učila v ljudskih šolah na Poznanjskem. V šolah se od sedaj ne bode več čul noben poljski glas.

Grški kralj pride dne 1. oktobra na Dunaj, kjer bode ostal več dnij. Z Dunaja vrne se skozi Trst na Grško.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gosp. Vigilijs Pitscheider imenovan je c. kr. notarjem v Buzetu.

— (Umrli) je v Kamniku tamošnji frančiškanski gvardijan o. Albert Pintar. V lavantinski škofiji sta umrla gg: Fran Bezjak, župnik pri sv. Marku pri Ptujih, v 73., Fran Rošker, kaplan v Zavrčih, v 70. letu.

— (Strokovna šola za lesno obrt) v Wolfsbergu se bode opustila, ministerstvo jo misli premestiti v Ljubljano.

— (Število davčnih uradov) v Dalmaciji se bode pomanjšalo, za to se pa pomnožilo število davkarjev na Goriškem, Češkem in v Istri.

— (Iz Gorice) se nam piše: (Znamenje časa.) Zadnja tukajšnja mestna učiteljska konferenca 24. dne t. m. je bila, kakor se pripoveduje, jako burna. Posebnega se ni sklenilo nič. Izvoljen je bil v mestni šolski svet gospod vodja Ipavec s tremi glasovi večine; ostale glasove dobil je gosp. Lipicer. Mej posvetovanjem omenjal je gospod predsednik konference, mestni šolski nadzornik in c. kr. profesor, večkrat posameznih tukajšnjih c. kr. šol in jih vedno imenoval „**scuole regie**“ (šole kraljevske). Početkom se je mislilo, da se je gospodu le zatekalo; ko pa dalje rabi izraz kraljevske, oporeka nekdo, v kar dobi ukor: „Schweigen sie, wenn ich rede!“ Potem protestuje nek ud konference proti izrazu kraljevske in pojasni, da so v avstrijski Gorici razen zasobnih in mestnih šol tudi cesarsko-kraljevske, a kraljevskih še ni. Predsednik na to nič ne odgovori, poslužuje se pa pa še dalje prav ostentativno izraza kraljevske šole. Če že taki smejo učiteljstvu tako namigovati, potem se pa že mora vsacega polastiti misel, da so nas že odločili pod kralja onostran luže.

— (O postopanju slovenskih poslancev) nasproti Gauču in vladi, pišejo včerajšnje „Novice“: „Državni zbor prične se dne 11. oktobra in slovenskih poslancev čaka težavna naloga. Položaj, kakoršnega je povzročilo postopanje naučnega ministra Gauča, je zamotan. Jedro vprašanja bode po našem prepričanju to, ali se Taaffe-jeva vlada

„Kaj bi za-me . . .“ odgovorila je deklica zardevaje; „jaz ne bi jamčila za to, da bi — no — smejeti se moram . . .“

„Še več! Le ko bi te dobil, Jenüfa! . . .“ Tonek izgovoril je te besede naglo, a z utešenim, ganljivim glasom.

Jenüfa ga niti pogledati ni mogla.

„Ti ciganiš!“ rekla je v zadregi zakrivajoč si z vezanim delom obraz.

„Ne ciganim, za Boga!“ odgovoril je mladenič, in v njegovih besedah zvenela je močno resnica. „Nikdar si nisem mislil, da bo tako prišlo . . .“

Nastal je mučen trenotek molka. Jenüfa ni vedela, kaj bi odgovorila, a Tonek čakal je s strahom odgovora.

„Saj si imel Anešo rad —“ rekla je končno z negotovim glasom.

„Tega mi ni treba očitati!“ vskliknil je mladenec bolešno, „to je bila moja usoda; ljubil je nisem nikdar tako resnično, kakor tebe . . .“

„Ne govori tako glasno!“ dejalo je dekle utešujoče ter skočilo po konci. „Morda so že Dochova dekleta pri nas, obrnila je pogovor v drug tir, „pojdi, greva pogledat . . .“ Govorila je nena-

vadno nežno in se dotaknila mladeničeve rame, sileč ga, da ustane in gre ž njo na dvorišče.

„Navadila bi se zdaj predolgo sedeti“, govorila je šaleč se, „in zvečer bi nama šle noge slabo od tal. Ali se tudi veselíš? Osem tednov že nismo imeli nobene godbe.“

Tonek pokimal je z glavo.

„Ali boš z menoj veliko plesala?“ vprašal je mehko.

„Saj veš, če boš velikokrat po-me prišel! — Aha, Kristina gre!“ vskliknila je devojka.

Nikdar še nihče ni čakal Kristine z večjo ne-strpnostjo. Jenüfa hitela jej je nasproti, srčno stisnila jej je roko in stopivši na prste, kajti Kristina bila je za glavo večja, poljubila jo je odkritosrčno na lice.

„Ali pridejo tudi Dochove?“ vprašala je ozirajoč se proti dverim. Zdelo se jej je, da je prišel še jeden s Kristino in da stoji še na dvorišču. Stopila je k vratom, odprla jih — a nihče se ni skrival za njimi, niti na dvorišču ni zaostal . . .

Čez nekoliko časa prišel je tudi Laca z Dochovimi devojkami, in zabava dobila je veselejše lice. Laca delal je same norčije; splezal je na hruško in tresoč ovočje, šel je na najvišji vrh smelo

izreče s koraki naučnega ministra solidarno ali ne. Ako ostala vlada odgovornost za storjene korake prepusti naučnemu ministru samemu, potem bodo prizadeti krogi računili z njim. Slovenski poslanci izrekoma nimajo računati z naučno upravo samo zaradi razpuščenega kranjskega gimnazija, ne samo zaradi zaprek stavljenih zabranjenega vzdrževanja prvega razreda na lastne stroške, dalje tudi ne zaradi zaprek, katere je storil o sprejemanju učencev v slovenske paralele Ljubljanske gimnazije, ampak obračunati je z naučnim ministrom tudi zaradi preziranja onih skromnih zahtev gledé srednjih, obrtnijskih in ljudskih šol slovenski mladini namenjenih. — Ne bode ga razumnega človeka, ki bi po vsem, kar se je zgodilo do sedaj, mogel slovenskim poslancem očitati, da njihova potrpežljivost ni bila skrajna, da bi bile zahteve napete. — Po pravici smejo zastopniki našega naroda zahtevati, da vlada prestopi od obljubke dejanju. K tem korakom pa je treba, naj se jim že obeta kaj uspeha ali ne, složnega in soglasnega postopanja vseh slovenskih poslancev. — Istina, složnega in soglasnega postopanja vseh poslancev treba, poleg tega pa tudi več odločnosti, nego je bilo doslej. Te lepe lastnosti nedostaje mnogim naših poslancev. Kadar jo bomo zapazili, jo bomo z veseljem zabeležili, dokler je pa ni, se pa tudi „najskušenejšim našim državnikom“ ne more prizanašati.

— (Za zaprtega dr. D. Starčevića) je njegov zagovornik že dve prošnji ulež, da bi ga spustili na prosto, dokler ni pravda gotova v zadnji instanci. V zadnji prošnji je branitelj dokazoval, da ni sedaj za preiskovalni zapor nobenega razloga več, ker Starčević dejanja ne more več ponavljati in ker se po končani obravnavi ne bode več s pričami pogovarjal. Gledé pridrževalnega zapora, da bi namreč Starčević ne ubežal, ponudila se je primerna varščina. Sodišče odklonilo je tudi zadnjo prošnjo, rekoč v nagibih, da se v tej zadevi ničesar premenilo ni.

— (Semenj o sv. Mihelu) je mestni zastopnik Tržaški letos prepovedal. „Edinost“ piše o tem: „Vsako leto o tem času se dovaža mnogo posod za vino, čebrov in sodov iz Kranjske in bližnje tržaške okolice na prodaj. Stvar je popolnem utemeljena v tem, ker se ob istem času vrše trgatve in vsak vinogradnik potrebuje več ali manj novih posod. — Letos pa je naša diktatura to razprodajo prepovedala, izgovarjaje se, da se je bati kolere, ako se združi mnogo kupcev (!?) — Celo tržaški, Slovencem ne posebno prijazni listi obsojajo ostro to naredbo in naravnost izrekajo, da je goli izraz sovraštva proti okoličanom in Slovencem sploh! Že je prišlo nekoliko prodajalcev iz Kranjske s svojimi izdelki, ali mestni biriči so jih odpravili! To je dokaz, da je bil dotični oglas mestnega magistrata jako pomanjkljiv ali nerazumljiv, kajti celó mi do danes o takej naredbi nismo imele niti pojma. Kam tedaj pes taco molí, to je dovolj jasno.“

— (Slovensko otroško zabavišče pri sv. Jakobu v Trstu) v ulici Giuliani št. 26 odpravi se v soboto dne 1. oktobra s sv. mašo. Vspre-

in brezskrbno kakor vrabec. Za njim splezal je Tonek, da bi imela dekleta kaj pobirati, in razveselil se je videč, kako skrbno pazi in ga opominja Jenüfa, da bi ne päl.

„Ali Libor ne pride?“ obrnila se je naglo Maryša Dochova s tihim vprašanjem k njegovi sestri. Jenüfa pa je vender slišala.

„Rekel mi je, da ne pojde sem. Ko sem odhajala, sedel je na klopi in čital neki koledar.“

Jenüfa obrnila se je proč pobirajoč hruške po tleh in dolgo časa ni mogla izpregovoriti besede. Pozneje vrnila se je v staro trmo in s Tonkom zabavala sta se tako srčno, da Laca ni mogel, da ja ne bi podražil.

„Zdi se mi, da bo vama čez leto dnij naš otec pripravil oltar!“

Tonek pogledal ga je zahvalno. Zdaj je že vedel, da ubogi Laca ne misli na Jenüfo. Jenüfa zopet je pogledala Kristino: pletla je pridno čipke in bila je videti nekako tuja.

* * *

Ob deseti uri odpravljali se je Libor polagoma od doma h gostilni že od daleč šumeči in žareči. Niti mislil ni, da bi se radostil v sicer tako pri-

jemljejo se samo otroci (od 3. do zvršenega 6. leta) slovenskih roditeljev, ki občujejo mej seboj slovenski. Upisavanje je odslej vsak dan.

— (Tržaško veslarsko društvo „Gluco“) udeležilo se je bilo regate v Benetkah. V tej zadevi pričela se je preiskava, ki je sedaj končana. Od zatoženih 10 članov so 4 oproščeni, dva sta obsojena po 50 gld., ostali 4 po 20 gld. globe.

— (Štajerski hmeljarji) so se obrnili do poljedelskega ministerstva, da bi se hmelj smel prodajati na Dunajski borzi za poljske pridelke in moko. Borzna komora se je že izjavila, da nema nič proti temu in stvar se bode najbrž za hmeljarje ugodno rešila.

— (Na Vipavskem) je letos trta izvrstno obrodila, 60letni možje se ne spominjajo tako izborne kapljice, kakor je letos. Torej krčmarji in vinski trgovci pojdite kupovat v Vipavo! Dobili bode jako dobro vino in denar, ki ste ga doslej nosili za Sternovo zavrenko v Zagreb, ostal bode v deželi, mej našimi rojaki.

— (Učiteljsko društvo za sežanski okraj) bode zborovala dne 13. oktobra ob 9. uri dopoldne v Dutovljah. Dnevni red: 1. Verifikovanje zapisnika minulega zborovanja. 2. O rabi prihodnjika (predavanje). 3. Kmetijstvo v nadaljevalnem tečaju. (Konec). 4. Misli o učitelji (branje). 5. Navsveti.

— (Nežo Mavrič), ki je bila pred porotnim sodiščem, ker je svojega lastnega otroka vrgla v morje, obsojena na smrt, pozneje pa pomiloščena na 16letno ječo, odpeljali so v kaznilnico v Begunje.

— (V Žerovnici) mej Javornikom in Leskami otvori se s 1. dnem oktobra novo postajališče za osebe in prtljago. Ostajali bodo ondu vlaki št. 1711, 1712, 1713, 1714, 1715 in 1716.

— (Razpisane) so v šolskem okraju radovljiškem naslednje službe: V Ribnem pri Bledu služba učitelja in vodje. Plača 450 gld., opravnina 30 gld. in stanovanje. — Na dvorazrednici v Bledu služba učiteljice, oziroma družega učitelja. Plača 450 gld. — Na trirazrednici na Jesenicah služba tretjega učitelja. Plača 400 gld. — Na dvorazrednici v Kropi služba učiteljice. Plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 12. oktobra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 29. septembra. Cesar otvoril državni zbor. Prestolni govor poudarja varčnost in pomnoženje dohodkov, ne da bi se narod preveč obremenil. Popolnilo in zboljšalo se bode pravno varstvo, odkupile regalije, obnovila finančna nagodba s Hrvatsko in brambenega zakona. Odnosaji z vsemi inozemskimi državami so dobri. Svetovno vprašanje pa zahteva, da se popolni in zboljša vojna sila. Vlada si marljivo prizadeva, da se ohrani mir in upanje je osnovano, da se mir še nadalje ohrani.

Dunaj 28. septembra. V Felixdorfu pri Dunajskem Novem mestu razleteli sta se danes zvečer dve stopi za smodnik. Doslej dognano, da je dvanajst vojakov ubitih.

ljubljenem plesu, hotel je le za trenotek tija pogledati in izpiti kupico piva. Brez tega bi doma dolgo ne zaspal in roditelji bi povpraševali, čemu ne gre h godbi? Libor je bil mrzek in mračen. sestra mu je na večer povedala, čemur preje ni hotel verjeti... Pri kraji je bilo z njegovo ljubo nado — vso radostjo — vso srečo... Libor sramoval se je čutov, ki so ga zdaj mučili, skrival jih je... Kaka škoda pač za jedno žensko! Sklenil je, da se ne bode za onadva, katera je v duši sovražil — katera je zavidal — nikdar brigal.

Prerinil se je v gostilnično sobo, a ker se mu je tu ravno v prvem paru, katerega je zagledal, pokazal Tonek z Jenüfo, ni hotel tu ostati. Šel je dalje v pivnico ter si naročil steklenico piva. Tu ga je zopet razjezilo, da se je jel z njim pogovarjati striček Vavruš, Kratinski poštni sel, dober ali blebetav človek. Silil je v vanj z vprašanji, čemu je tako pozno prišel, čemu ne pleše, ni li ostavil vse veselosti pri vojaki, kako se mu je tam godilo — in dasi je Libor začetkoma razumno in izogibno odgovarjal, razjaril se je konečno vender le na Vavruša. Ustal je od mize, ustavil ga samega in šel zopet stat v gostilnično sobo.

(Daje prih.)

Pariz 28. septembra. Flourens dobil danes obširno izvestje državnega prokuratorja Sadoula o dogodku pri Raonu. Izvestje potrjuje, da se je dogodek vršil na Francoski zemlji. Vlada nakazala je obitelji ubitega Brignona za prve potrebščine 500 frankov. Wangen se relativno dobro počuti.

Razne vesti.

* (Rusko-francoski list) „Novoje Vremja“ javlja, da se je v Parizu sestavilo društvo za izdavanje mesečnika z naslovom „Revue de Paris et de St. Petersburg.“ Glavni urednik bode Arsène Houssaye, pomočnik njegov Armand Silvestre, so-trudniki: A. Dumas sin, Renan, Sardou Jules Simon, Pasteur, Henri Floqué, Rocheforte, Auguste Vacquerie, Flamaron i. t. d.

* (Vila od papirja) gradi se nedaleč od Oranienbauma na Ruskem, kakor javlja „Sin Očetstva“. Vila bode vsa od papirja po ameriški sistemi, zunaj pa bode ometana.

Dijaška kuhinja v Celji.

Darovali so za šolsko leto 1886/87: Pokrovitelji po 50 gld.:

Prečastiti gospodje: 1. Mih. Vošnjak, državni in deželni poslanec v Celji. 2. Jur. Detiček, c. kr. notar v Gornjem Gradu. 3. Davorin Škerbec, vikar v Konjicah. 4. Janez Schepitz, trgovec v Konjicah. 5. Dr. Josip Serbec, odvetnik v Celji. 6. Slavna posojilnica v Žavci. 7. Slavna posojilnica v Šoštanj. 8. Slavni okrajni odbor v Gornjem Gradu. 9. Slavna družba sv. Cirila in Metoda je darovala 50 gld. 10. Posojilnica v Celji 100 gld. 11. Prečastiti gospod Josip Žehel, župnik v Mozirji, 1/4 del letos 12 gld. 50 kr.

Letniki po 5 gld naslednji prečastiti gospodje:

1. Mikuš Fran, dekan v Konjicah. 2. Ivan Modic, župnik na Prihovi. 3. Janez Pospišal, lekar v Konjicah. 4. M. Ogorevc, trgovec v Konjicah. 5. Dr. Prus, zdravnik v Konjicah. 6. Novak Mih., c. kr. sod. pristav v Konjicah. 7. Gospa Josipina Prus, roj. pl. Uhl, v Konjicah. 8. Karol Gmeiner, župnik Širski. 9. Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu. 10. Anton Fröhlich, nadžupnik v Slatini. 11. Andrej Elsbaheer, trgovec na Laškem. 12. Reich Anton, c. kr. uradnik v Gradci. 13. Dr. J. Muršec v Gradci. 14. A. Brumen, c. kr. sod. prist. v Slov. Bistrici. 15. Slavna rodbina Šket v Dramljah. 16. Turnšek, trgovec v Nacaretu. 17. Fr. Skaza, veleposestnik v Šmariji. 18. Dr. Josip Vošnjak, dež. odbornik v Ljubljani. 19. Gospa E. Žolgar v Celji. 20. J. Žičkar, vikar v Celji. 21. Jerman, trgovec v Celji. 22. Lovro Baš, c. kr. notar v Celji. 23. Dr. Ivan Dečko v Celji. 24. L. Potočnik, dekan v Gornjem Gradu. 25. Dr. Filipič, odvetnik v Celji. 26. Štef. Kocijančič, oskrbnik Steinauerjevih fužin v Oplotnici. 27. Dr. Noušek, c. kr. sodnik v Gornjem Gradu. 28. Sredenski Janez, župnik na Ponkvi. 29. Jukret Anton, kaplan na Ponkvi. 30. Dr. Srebrer, odvetnik v Brežicah. 31. Podhostnik Andrej, kaplan v Mozirji. 32. Andrej Krek, župnik na Polzeli. 33. Ivan Hausenbihler v Žavci. 34. Makso Kos, trgovec v Podsredi. 35. Govedič, župnik v Šoštanj. 36. Anton Balon, župnik na Vranskem. 37. Lenček Fran, veleposestnik na Blancici. 38. Kunstič Ivan, učitelj v Sevnici. 39. Fran Veršec, c. kr. notar v Sevnici. 40. Ivan Fišer, c. kr. notar v Mokronogu. 41. Martin Sevnik, župnik v Št. Petru pod Sv. Gorami. 42. Anton Fišer, vikar na Laškem. 43. Fran Hraščel, kaplan na Laškem. 44. Josip Kodella, inženjer v Mariboru. 45. Dr. Weingerl v Zagrebu. 46. Gospa Marija Potočin, Zidanimost. 47. Prevz. knez Windischgrätz. 48. Peter Dobnik iz Zreč. 49. Ferd. Roš v Hrastniku. 50. Ivan Stožir, profesor v Zagrebu. 51. Dr. Josip Fon, primarij v Zagrebu. 52. R. Marzidovšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru. 53. Norb. Zamier, trgovec v Št. Pavlu. 54. Oset Simon, trgovec na Vranskem. 55. Prevz. Hugo knez Windischgrätz. 56. Dr. L. Gregorec, drž. poslanec v Novi cerkvi. 57. Josip Sever, župnik v Zavodjem. 58. Bohinc Jak. Filip, dekan v Braslovčah. 59. Emeran Šlander, oskrbnik v Radgoni. 60. Val. Par, župnik v Gotovljah. 61. Prof. Makso Pleteršnik v Ljubljani. 62. Jeraj Josip, župnik v Žavci. 63. Pintar Matej, kaplan, Radče. 64. Makso Koser, notar v Juriji. 65. Bratanič Josip, župnik v Vitanji. 66. Anton Lednik, župnik v Podsredi. 67. Občina Vranska. 68. Fran Kačič, c. kr. notar v Šoštanj. 69. Janez Opat v Št. Jurju pod Taborom. 70. Fran Janesch, trgovec v Celji. 71. Miha Rakoša, župnik v Bučah. 72. Erjavec Peter, župnik v Trbovljah. 73. Občina sv. Jeronima pri Vranskem. 74. Josip Kronvogel v Celji. 75. Slavni okrajni odbor Vranski. 76. Dr. Čuček v Orbiči daroval je 6 gld.

Po 10 gld. so darovali naslednji prečastiti gospodje:

77. Prevz. Verian knez Windischgrätz. 78. Dr. Fran Firbas, c. kr. notar v Brežicah. 79. Klančnik, def. duh. o. p. v Braslovčah. 80. Josip Pečnak, Teharje. 81. Matija Koren, župnik v Bučah.

Mesečnino po 50 kr. na mesec so darovali naslednji prečastiti gospodje:

1. Fran Kugler v Celji. 2. Ivan Janežič, poštni uradnik, zdaj v Plznu. 3. Rojnik Fran. 4. Vehovar.

5. Dr. Horvart. 6. Dr. Urban Lemež. 7. Dr. Vrečko. 8. Robič. 9. T. Schuch. Vsi v Celji. 10. Gaberšek Ivan, tajnik na Vrnskem. 11. Drobnič z Laškega. 12. E. Sirca iz Závca. 13. Neimenovan iz Závca. 14. Kolšek Vinc., notar. kandidat v Mokronogu. 15. Petriček, učitelj v Závci. (Konec prib.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-139)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 27. septembra.
 V Pragi: 2, 51, 74, 77, 89.

Tujci:

28. septembra.

Pri **Pragu**: Falk iz Berlina. — Gula z Dunaja. — Potočnik iz Solonaua. — Löhnert iz Steyra. — prof. dr. pl. Krones, Ruderer iz Gradca. — Veselinovič, Skorič, Raduhovič, Spudič, Lazarenič, Simič iz Slavonije. — Czipara iz Karlovca. — Pruss iz Ptuja. — Stajér iz Metlike. — Schollmayer iz Šneperka. — Schollmayer iz Ljubljane. — Konte iz Trsta.

Pri **Budimpešti**: Angela, Käs, Bock iz Dunaja. — Loser iz Budimpešte. — Kramer iz Inomosta. — Jerzaböck iz Dunajskega Novega mesta. — Gabler iz Linca. — Gschirhacker iz Prage. — Busch iz Prusije. — Wagula iz Gradca. — Printz iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Leschitz, Lackner iz Prusije. — Preschl iz Gradca. — Maierle, Stimpf iz Kočevja. — Teuchert iz Ljubljane.

Pri **južnem kolodvoru**: Sandany z Dunaja. — Wagenpfeil iz Celovca. — Nauka, Ilić, Dencović, Nezić iz Belgrada.

Pri **avstrijskem cesarju**: Olifčić iz Beljaka. — Binder iz Maribora. — Ušeničnik iz Poljan.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. septembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	5	85	Špeh povojen, kgr.	—	64
Bež,	4	55	Surovo maslo, "	—	90
Ječmen, "	3	25	Jajce, jedno	—	25
Oves, "	2	60	Mleko, liter	—	8
Ajda, "	4	22	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, "	3	90	Telečje " " "	—	50
Koruz, "	4	55	Svinjsko " " "	—	60
Krompir, "	2	32	Koštrunovo " " "	—	34
Leča, "	11	—	Pišanec " " "	—	45
Grah, "	12	—	Golob " " "	—	17
Fižol, "	10	—	Šeno, 100 kilo	—	241
Maslo, kgr.	1	—	Slama, " " "	—	169
Mast, "	—	66	Drva trda, 4 □ metr.	—	630
Špeh frišen, "	—	60	" mehka, " " "	—	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. sept.	7. zjutraj	725-86 mm.	7-4° C	sl. zah.	jas.	21-00 mm.
	2. pop.	726-20 mm.	15-0° C	sl. zah.	dež.	dežja.
	9. zvečer	726-78 mm.	10-6° C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 11-0°, za 2-8° pod normalom

Dunajska borza

dné 29. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včera	danes
Papirna renta	gl. 81-15	gl. 81-25
Srebrna renta	82-40	82-40
Zlata renta	112-55	112-55
5% marcna renta	96-45	96-20
Akcije narodne banke	880-—	880-—
Kreditne akcije	282-20	283-40
London	125-85	125-80
Srebro	—	—
Napol.	9-96	9-95
C kr. cekini	5-95	5-95
Nemške marke	61-52 1/2	61-52 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 130	gl. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	16
Ogerska zlata renta 4%	100	20
Ogerska papirna renta 5%	87	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gl. 178	25
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	111
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	231	75

Zahvala.

Najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo izrekava vsem cenjenim sorodnikom, prijateljem in znancem za sočutje, katero so skazali na tako prišrčni način ob smrti najinega nepozabljivega deteta

EMILA,

in vsem, ki so darovali lepe vence, ali se blagovoljno udeležili pogreba.

Ivan Velkavrh, Franja Velkavrh,
 c. kr. nadporočnik v p. stariši. (701)

Poslano.

(7-36)

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
 najčistije lužne
KISELINE
 poznate kas najboljše okrepljujoče piče,
 I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plúčevine I želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
 Karlovi vari i Widn.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
 po znižani cenl.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polbarji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobilca. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Teléja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja roličnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79-57)
„NARODNI TISKARNI“
 v Ljubljani,
 Kongresni trg, Gledališka stolba.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v AMERIKO
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, I., Kolowratring 4.

Kuverte s firmo
 priporočka po nizki cenl
„NARODNA TISKARNA“
 v Ljubljani

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.
 Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.
 Zimska obleka od gl. 9.— naprej.
 Zimski sakot 5.—
 Zimske hlače 2.50
 Zimska suknja 9.—
 Salonska obleka 25.—
 Obleka za dečke 1.75
 V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.
 Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po pošteni cenl. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Naznanilo.

V hiši Jakoba Gašperija v Selsčeku poleg Begunj, pošta Cerknica pri Rakeku, prodalo se bude vsled odloka okrajnega sodišča v Logatci z dne 13. julija 1887 št. 5681 po javni dražbi tudi pod naznanjeno ceno dne **4. oktobra 1887:**
 2 vola, cenjena po 130 gl. = 260 gl.
 2 kravi, cenjeni " 50 " = 100 "
 1 junček, cenjen 80 gl. (697-2)

Hiša z jednim nadstropjem,
 s prodajalnic, v najlepšem stanu, na prav ugodnem mestu v **Vrhniskem trgu**, s popolno štacuusko opravo, vrtom, nekaj gozda, jedno njivo in jedno senošetijo, se dá v najem ali se pa tudi proda pod ugodnimi pogoji.
 Natančneje izve se pri **Antonu Komotar-ji**, c. kr. notarji na **Vrhniki**. (668-3)

V pričetku sezije za kurjavo
 priporočam svojo zalogo
drv in premoga.
 Naročila, tudi najmanjša, izvrše se takoj in po nizki cenl ter natanko po naročilu. (688-2)
 Blagovoljne naročbe naj se oddajajo pri
Henriku Geltner-ji,
 Kolodvorske ulice št. 29.

Dobra kuharica
 se takoj vsprejme
 v **Mallnerjevem hótelu na Bledu**,
 kamor naj pošljejo svoja spričevala, katere želé te službe. (681-7)

Fin med v satovji
 a kilo 60 kr.
 dobiva se pri (672-4)
OROSLAVU DOLENCU
 v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.
 Pošilja se tudi po pošti od 1 kilo naprej proti povzetji ali predplačilu.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.
 Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žaljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zjamčen. — Cena skatljice 60 kr. a. v.
 Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
 v Meidlingu pri Dunaji.
 Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfbergu A. Huth.
 Pristen samo, če inata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (608-5)